Quelle: https://manuscripta.at/?ID=416
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

Aduersus impietatē q; arrianoꝝ nouū
nomē putāt homousion ꝓdidēr. ſ; rem
ñ nouā tali noīe signauerūt. Hoc enī
uocat omosion. q ē ego ⁊ pat unū su
mus. unus uidelicet eiusdē substantie.
Hā si omīs nouitas ꝓfana eēt. nec a
dnō diceret. mand. nū nouū do uob.
nec restamētū appellaret nouū. nec
cantaret unū ꝑsa tra canticū nouū
S; ꝓfane s ūbos nouitates. v dicit
mulier insipiens ⁊ audax panes oc
cultos libent adtingere. ⁊ aq furtiue
dulcedinē. Ab hac pollicitatione
falsē scientie phīb ⁊ illo loco v dicē. apls
O timothee depositū custodi. devi
tans ꝓfanas uocū nouitates ⁊ ōtradic
tiones falsi nomīs scientie. qm q dā
pmittentes circa fidē exciderūt. Ni
chil enī sic amant ish q scientiā p
mittē. ⁊ fidē rerū uerax q s credē par
uuli ꝑcipiunt uelut impicā deri
dere. Dicē aliqs. Nichil ne spūales
uiri habent indoctrina. q d carnalib
taceant ⁊ spūalib eloqnt. Si respon
dero ñ habent. ꝓnuo m dicet ex
ep̄la ad corinthios apli pauli. ñ po
tui uob loq q si spūalib s; q si carna
lib q si paruulis in x lac uob potū
dedi ñ escā. ñ dū enī poterant. s; nec
ad huc q dē potestis. ad huc enī estis
carnales. ⁊ illud. Sapientiā loq m inter
pfectos. ⁊ illud spūalib spūalia cōpa
rantes animalis aūt hō ñ ꝑcipit q s spe
di. stultitia ē enī illi. Hoc tonū q te sit.
ne rursus ꝓpt hec ūba apli ꝓfanis uo
cū nouitatib secreta q iant. ⁊ ea q deb
castos spē corp̄q; uitare. dr carnalis
sustinē ñ pot. sermone alio si dns do
nauit disputandū ē. ut iā istū aliqn
claudam.

EXVERBIS Dñi nri v aut. ad
huc multa habeo uob dicē
s; ñ potestis portare m ex
ortā difficile q stionē me recolo distu
lisse ut disputatio tēpl̄ clarēt. q a illū mo
dus cōpetens cōpellebat finire sermo
nē. Nē q quō tēp ē pmissa reddendi.
p̄cipiēt ut dns ipse donauit. q cordi
nro ut ꝓponeret ingessit. Hec ē aūt
q stio utrū spūales hoīes habeant ali
q d indoctrina q d carnalib taceant ⁊
spūalib dicant. q a si dixerim ñ habent.
respondebit nob. Q d q dicebat apls
scribens ad corinthios. ñ potui uob lo
qui q si spūalib s; q si carnalib. q si puru
lis in x lac uob potū dedi ñ escā. ñ dū
enī poterant s; nec ad huc q dē potestis.
ad huc enī estis carnales. Si aūt dicerit
m habent. tūc dū ⁊ cauendū ē ne sub
hac occasione in occultis nefaria doce
ant. ⁊ spiritaliū noīe uelut ea q carna
les capere ñ possunt ñ solū excusatione
de albanda uerū ⁊ pdicatione laudan
da uideant. Primū q scire deb caritas